

Sygn. akt II CZ 81/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko Województwu X. -

Zarządowi Dróg Wojewódzkich w K.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej:

Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji "Warta" - Spółki Akcyjnej w Warszawie
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lipca 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 12 stycznia 2012 r.,

oddała zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz strony pozwanej – Województwa X – Zarządu Dróg Wojewódzkich w K. od powoda P. K. 2417 zł tytułem kosztów postępowania (pkt I), ponadto zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania za drugą instancję w wysokości 1200 zł. Na skutek wniosku pozwanego o uzupełnienie wyroku orzeczeniem o poniesionej przez niego opłacie sądowej od apelacji, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 12 stycznia 2012 r. uzupełnił pkt I wyroku poprzez zasądzenie na rzecz pozwanego dalszej kwoty w wysokości 360 zł tytułem kosztów postępowania, a w uzasadnieniu wyjaśnił, że zasądzona suma obejmuje koszty uiszczonej przez pozwanego opłaty od apelacji. W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego powód wskazał, iż w sytuacji częściowego orzeczenia o kosztach, wniosek o uzupełnienie nie przysługuje, a jedynym środkiem pozwalającym na zmianę postanowienia w powyższym zakresie jest zażalenie na postanowienie o kosztach procesu.

We wnioskach skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i odrzucenie wniosku pełnomocnika pozwanego o uzupełnienie wyroku z dnia 28 grudnia 2011 r. Dodatkowo wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Swoje stanowisko powód uzasadnił odwołując się do zapatrywania Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 30 listopada 2011 r. (III CZP 69/11, OSNC 2012/4/48), jednakże analiza wskazanego orzeczenia prowadzi do przeciwnych wniosków, niż wywiedzione przez skarżącego. Z jego uzasadnienia wynika wprost, że Sąd Najwyższy uznał, iż „choć dogmatyczny wzorzec rozstrzygnięcia o kosztach nakazuje orzekanie o całości wniosku, a więc o uwzględnieniu żądania, a jeżeli nie jest ono uwzględniane w całości, także o jego oddaleniu w pozostałej części, i taki sposób orzekania należy rekomendować, to jednak względy pragmatyczne - potwierdzone wieloletnią praktyką - powodują, iż orzeczenie o oddaleniu wniosku w pozostałej części nie jest konieczne i nie stoi także na przeszkodzie zaskarżeniu takiego orzeczenia zażaleniem”. Pogląd ten

akceptuje Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie uznając, że jego konsekwencją jest dopuszczalność wystąpienia o uzupełnienie orzeczenia o kosztach procesu w drodze przewidzianej w art. 351 § 1 k.p.c. (w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.), ponieważ umożliwia doprowadzenie do pożądanego stanu kompletności orzeczenia o kosztach procesu. Wprawdzie w rozpoznawanym wypadku Sąd Okręgowy włączył postanowienie o obowiązku zwrócenia przez powoda pozwanemu opłaty od apelacji do orzeczenia, które w pozostałym zakresie poświęcone jest kosztom postępowania pierwszoinstancyjnego, jednak ze względu na to, że rodzaj zasądzonej opłaty i jej źródło, a także uprawnienie pozwanego do uzyskania jej zwrotu nie budzi wątpliwości – niedokładność ta nie może uzasadniać uwzględnienia zażalenia.

Z przytoczonych względów zażalenie powoda podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.